

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Oppiani Anazarbei De piscatu libri V

Oppianus <Anazarbensis>

Parisiis, 1555

Oppiani De Piscibus Lib. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12729

Ex quo magnanimus genitor, natúsque superbus
 Imperium terræ celsa de sede ministrant,
 Nascitur ex istis mos & doctrina regendi.
 Hos seruate dei multis voluentibus annis,
 Iuppiter & superi: pietati si qua futura
 Præmia, felices sceptro donabitis annos.

O P P I A N I D E P I S C I B V S
 L I B. I I I.

V G N A S & varias piscandi dici-
 mus artes,
 Et studium, fraudésque maris: nunc
 maxime princeps
 Carminibus aduerte meis, & nostra
 camœna

Te capiat: ponti sub te sunt sceptrâ profundî,
 Sub te Neptuni gentes, pontique meatus,
 Inter mortales rerum moderaris habenas,
 Mercurij ex adyto Cilicis iussere camœnæ,
 Vt vos detineam blanda dulcedine cantus.
 O nostræ patriæ numen Cyllenia proles,
 Optime natorum clari Iouis ægide, cantus
 Aspira, atque vâstas hominum deus erige mentes
 Piscantum, primus meditor contexere fraudes,
 Piscibus exitium variis hoc carmine pando.
 Pan tua progenies per te diuina parauit
 Cōsilia, hunc memorant magnū eripuisse tonātem,

Typhonem perhibent astu mactasse ferocem,
 Deceptum cœna magno eduxisse barathro:
 Emersum lati gradientem littore ponti
 A Ioue fulminei missi de nubibus ignes
 Combussere, caput ter circum saxa rotatum est,
 Purpureo ambusti sunt sparsi sanguine crines.
 O Maia generate deus, tua numina placat
 Piscator, sacri per te mihi gloria cantus.

Fortia sint celeri piscanti in corpore membra:
 Nec sint macra nimis, nec sint abdomine tarda.
 Nam fortes pisces est oppugnare necesse,
 In quibus inuictum robur, dum pectore matris,
 Vnde saltantes tumidum voluuntur in æquor,
 E scopulo in fluctus opus est saltare profundos,
 E fluctu rursus celsam conscendere caudem.
 Si fuerint vasti ponti subeunda pericla,
 Cœruleis opus est multum durare sub vndis,
 Et longas tranare vias, fluctuque sub imo,
 Vt sicca in terra, sæuos tolerare labores.
 Est patiens mortale genus, non dura recuset
 Piscator varius, cui sit prudentia multa,
 Vt possit fraudes cautas, tectosque natantum
 Coniectare dolos, & quæ meditantur in vndis:
 Audax, impavidus, nec somno membra resoluat:
 Erectam teneat mentem, nec lumina claudat.
 Sit gelidæ patiens brumæ, patiensque caloris,
 Sole sub ardenti terris cum syrius ardet.
 Sit facilis ponto, nec languida membra labori

Succumbant, sic grata plagas densissima ponti
Turba incauta subit, piscanti præda futura
Fortunata, sinus retis fractura capaces.
Decipies pisces autumnî tempore sole
Occiduo, & liquidis cum primû emergit ab vndis.
Cum Phœbus radios terras dispergit in omnes,
In bruma madidas poteris comprehendere turmas.
Vere nouo longos vndis consumere soles
Piscando expediet: tunc fortunata natantum
Succedet captura tibi, tunc lina replebis:
Tunc acies ponti densæ vel littora iuxta,
Vel loca vicinis habitantes proxima terris
In foetum & venerem miro pelluntur amore.
Exploranda prius lenis sunt flamina venti.
Si flatu furiant, vasti maris agmina terrent,
Et puidi tumidis non euoluuntur in vndis.
Felicem nobis prædam feret aura secunda:
Contra spirantes ventos gens lubrica fertur,
Hac iter ad littus facile est, fluctûque coacta
Non dare terga retro, patitur mala littore multa
Piscator: boream versus trahat humida lina,
Cum notus Æoliis madidus se tollit ab antris:
Inque notum vertat borea veniente sagenam,
In zephyrum vergat leuiter sufflantibus euris,
Contra eorum versus zephyrus post terga sequatur.
Sic captura tibi felix, pelagique cohortes
Innumeras capies, & retia plena reduces.
Piscandi morem sectum dixere priores

Quattuor

Quatuor in partes: qui gaudent ære recuruo,
Pars calamis longis setas connectit equinas,
Vt capiat pisces: pars linum vimine iunci
Contextum è palmis iactat: pars expedit hamos
Multiplices pelagi turmis. qui retia tendunt,
Nominibus variis designant humida lina,
Gangama, & hos gripos, illas dixere fagenas,
Istas verò hypochas, pezas, curuumque panagrum.
Sunt & qui sphærones, & amphiblestra vocantur,
Et quæ præterea per Graias plurima gentes
Nomina, queis possunt hæc humida lina referri,
Et retis narrare sinus, maculâsque dolosas.
At nasis alij capiunt, dum corpora somno
Soluuntur, dulci componunt membra quiete
Pisces, in placido dant menti gaudia somno,
Et lætum faciunt dominis sub nocte soporem.
Est labor exiguus, sed præmia magna reportant
Nonnulli ponti defigunt monstra tridente
Ex terra, aut cymbis, vt fert sua quenque voluptas:
Vt cuiusque modum rerum, seriémque decentem
Cognoscunt, tales meditantur piscibus artes.

Piscibus inter se non est prudentia solum,
Consiliúmque sagax, & multæ in pectore fraudes:
Decipiunt homines etiam, labuntur ab hamis,
Retibus impliciti fugiunt, relinquuntque dolorem
Piscanti, & miro victoria quæritur astu.
Non cephalus fraudis expers in retia lapsus,
Desilit, & summas alte desyderat vndas:

H

Nititur erectus saltu peruertere lina,
Et studio properare fugam, prudentia tanta
Non piscem fallit, postremos subere vinctos,
Euadit saltu funes, atque vltima fata
Sæpe fugit, charam vitam sub fraude tuctur,
Impete si primo summum non saltet in æquor.
In laqueum lapsus non viribus amplius vllis
Confidit cephalus multo languore repressus,
Expertus vires tanto discrimine cessat.
Et velut oppressus morbo mœrore fatigat
Mentem, fatalem cernens impendere lucem:
Affectat potum, vitales anxius auras
Concupit, & docti medici præcepta capeſsit:
Sed cum letiferas desperat pellere parcas,
Contemnit vitam, moribundos deserit artus,
Et stratus morti cedit languentia membra:
Sic cephalus noscens miseræ fata vltima vitæ,
A prædone necem expectat porrectus iniquam.
Si sphyræna sinu retis claudatur in amplo
Latum perquirat laqueum, quo lubrica terga
Serpentum in morem labantur retibus amplis.
At fuluam labrax alis effodit arenam,
Conatur foueam branchis aptare capacem
Corporis, ut magnos sub terris occulat artus,
Ac veluti lecto iaceat: per littora gripas
Piscantes verrunt, hic cœno immersus in alto,
Effugit exitium prædæ, fugit humida lina.
Astutus talem meditatur mormylus artem,

Tentas sub bibula maculas declinat arena,
Labrax deflexo pendens confossus ab hamo
Continuo in lymphis concusso vertice saltat,
Et fetas violentus agens sua vulnera frangit,
Et maiora facit, funestaque fata repellit.

Et similes astus orcynus pectore voluit:
Continuo raptus flexo mucrone sub vndas
Defilit, & tentus serpit per saxa profunda,
Piscantúmque manu vi se conuellere tentat.
Atque caput subito quassans sua vulnera lata
Reddit, curuatum magna vi despuuit hamum.

Cum flexa tracti rapiuntur cuspide pisces
Immanes veluti pecudes, & segnis asellus
Et batis, atque boues hamum non sponte sequuntur:
Sed latum sicca distendunt corpus arena,
Collectique trahunt hamum prædone dolente,
Et sæpe effugiunt diro mucrone soluti.

Ast amiaæ celeres, & vulpes fraude reuinctæ
Præueniunt summas morfu confringere setas.
Hinc piscatores plumbum de cuspide nectunt,
Plumbum, quod pisces cruciaret dente remoto.

Callida torpedo propria non fallitur arte.
Hæc diro magno plagæ confecta dolore
Corpore contrectat scædo pendentia fila
Per setas, calamúmque dolor percurrit, & hæret
Tensæ piscantis dextræ, pestémque reliquit
Nominis assimilem: tenues cecidere relapsi
E manibus calami, tali torpore tenetur.

Quin & nativa foecunda est sepia fraude.
Est liquor in tumida concretus turbidus aluo,
Qui fuscus piceam superat caligine massam.
Conditus hic humor nutritur corpore, praesens,
Auxilium miseræ, subita formidine capta
Atras emittit guttas, & polluit æquor,
Obscuratque vias ponti tenebrosa cruore,
Permisto sanies piscantis lumina turbans:
Auertit visum, & prospectum surripit omnem.
Hæc facili cursu per tinctas æquoris vndas,
Effugit horrendos pisces, hominemque sagacem
Loligo, atque alij qui findunt æra pisces.
Tales inueniunt artes, non est liquor ater
Illis, purpureos potius de corpore fundunt
Humores, sed fraude pares, astuque putantur.
Quamuis sint tales, vigili capiuntur ab arte
Piscantis, ponto quoties voluntur in alto,
Currentes rapiunt, pelagi non agmina cunctis
Sunt instructa dolis, cepis falluntur, & hamo.
Qui madida degunt terra, qua fluctus inundat,
Hi plus mente vigent: istorum corpore paruos,
Imbelles, tenues penitus, caride ve parua,
Theutide, vel cancro capies, longisue flagellis:
Quin & carcinadum obliqua si carne perungas
Salsa piscosos scopulos & proxima cauti.
Sic contra parui magnis sunt piscibus esca.
Agmina, crede mihi, semper sunt cœca natantum,
Et coracinus agit thynnos, & paruula caris

Labraca, sed phagrus channi seducitur esca,
Dentricem boces, hippuros fallit iulis:
Orphum trigla capit, seducit cirrhada perce,
Mænaden aurata, ponto muræna proterua
Polypodas agitata petit, cognomine pulcher
Affectat thynnos, orcynus gaudet asellis:
Anthieon gentes capiuntur labrace sæuo,
Hippuro gladij, cephalon iustissima turba
Decipiunt glaucum, furiunt sic monstra natantum.
Ast aliis alias cautus meditabere gentes
Fallere, maiorem poteris mulcere minore.
Inter se pisces laniant, & pabula sumunt,
Inque vicem pastus grati ventrisque voluptas.
O quantum execranda fames, ventrisque barathrū,
Quo nihil est peius, mortalia pectora semper
Difficilis regina domat, non absque pauore
In nobis habitat miseris, & lumine mentis
Privat, cum damnis affert male suada ruborem.
Serpentes, volucres, pisces, genus omne ferarum
Ingluuias ventris domitat, mittitque sub orcum.

Anthieon primò studioso pectore prædam
Disces, quam patriæ sequitur vaser accola nostræ
Iuxta cantatum littus Sarpedonis alti,
Et quicunque colunt celebratam nauibus urbem
Corycium: hîc Maia natus sortitur honorem:
Et quam marmoris abluit vnda habitant Elëusam.
Hîc scopuli celsi late curuantur in antra,
Quæ sunt in multas sub terris scissa cauernas:

Illic anthieon stabulatur densa caterua
Piscandi doctus liquidis speculatur in vndis,
Non procul à terra scopulis obseruat ab altis
Innumeras gentes, & nauem ducit in æquor,
Et studet illis sonitu quassare tabellas.
Hi pisces strepitu gaudent: emergit ab imo
Vnus, & ad strepitum currens hominemq; ratemque
Perquirat: vastum piscator promptus in æquor
Demittit percas, vel niliacos coracinos,
Hospitij munus tribuens: hæc prima ciborum
Pabula dispergit: iucundas arripit escas
Piscis, & astutam prædonis gaudia mentem
Diffundunt prædam voluentis mente futuram,
Ac veluti manibus clarus, vel munere mentis
Hospitis egregij subeat palatia celsa:
Accipit hunc lato vultu dulcissimus hospes,
Et primo grati dat munera pignus amoris,
Ad lautas epulas inuitat fronte serena,
Et læti gaudent placidis sermonibus ambo,
Et gaudent epulis, alternaque pocula miscent:
Sic lætus prædo rider, subitoque futuram
Concipit elatus prædam, depascitur escas
Piscis, & est totus præsentis munere lætus.
Hic postquã ad scopulos per multos sæpe regressus
Soles, & toties escas deiecit in vndas,
Et non fessus optus linquit, propriumque laborem.
Collecti veniunt veluti præcone vocati
Ad pastum semper celeres maiore caterua.

Piscator varias semper dat pluribus escas.
Non alias sulcare vias aliásque cauernas
Hi cupiunt pisces, hæc circum saxa morantur.
Ac veluti stabulis brumali tempore clausis
Læta armenta timent frigus, nec cadere longe
A septis cupiunt, & pascua cuncta relinquunt.
Hi cum prospiciunt soluentem à littore nauem
Compulsam remis erecti examine multo
Applausu expectant escas, super æquore ludunt
Nutrici, occurrunt flectentes lubrica terga:
Ac veluti Zephyri mater prænuncia verni
Implumes pascit pullos, hi gutture paruo
Stridunt, & saliant nido, charámque parentem
Excipiunt læto plausu, matríque renident,
Et gratis inhiant escis, resonántque penates,
Pullorum cantu gaudet concentibus hospes:
Sic dulcem læti pisces sectantur alumnum,
Occurrunt hilares venienti examine factó,
Inque gyros flectunt artus, agitantque choreas,
Esca piscator varia pastúsque saginat,
Et manibus mulcens prætendit munera læta,
Et mites reddit pisces, qui iussa capeffunt
Confestim regis, diro rapiuntur asilo,
Quò tendit dextram prædo & quocunque recurrit
Nunc à fronte manum tendens ad terga reducit,
Nunc iuxta iacet littus, fallítque natantes.
Aspicias veluti pueros, qui membra palæstra
Nunc hac, nunc illac tendunt, docilésque magistro

Parent, & celeres agitant ad iussa lacertos
Cum iecit plures escas, & maxima tantæ
Cura subit prædæ, longas pendente sinistra
Comprendit setas, forti mucrone politos
Expediens hamos, & iussu submouet omnes
Dextræ: vel lapidem paruum iaculatur in vndas,
Se super immergunt pisces, lapidémque sequuntur.
Quem credunt escam, & fundum voluntur in imû.
Piscator linquit de tot modo millibus vnum
Seiunctum à turba, qui fato natus iniquo
Vltima suprema decerpit pabula sorte.
Huic subito cautus piscator porrigit hamum,
Arripit anthias hanc fraudem, vir fortis vtrisque
E ponto manibus prædam celerémque vastamque
Attrahit, & piscem cymbæ deponit in aluo.
Anthieas latuere doli: si forte viderent,
Aut strepitum audirent sublatis piscis ab hamo,
Non pastu caperent, non fraudibus amplius vllis:
Conuersi fugerent escas, artémque, locúmque
Letiferum exosi: sed magno robore nixus
Attollit piscem, succedit viribus alter,
Cui labor est tractum piscem deponere cymba,
Sic sunt occultæ fraudes saturatæque turba
Piscantes reddit saturos, est præda futura
Fortunata satis, fuerit modo certa voluntas.
Viribus ast alij fidunt, magnisque lacertis,
Expediunt contra sese certamine magno
Non labor assiduus illis, mucrone corusco,

Aut

Aut magno validis contendunt robore membris,
Formatus solido ferro, siue ære micanti
Hamus sub gemina limatum cuspide fortis:
Lino sint texti funes, & labraca viuum
Mittat sub fluctus, teneat si labraca viuum.
Si vita functus labrax, super ora grauabit
Plumbum, quod delphina ferunt. ac pondere pressus
Viuenti similis labrax agitur in vndis.
Stridorem funes reddunt, concussa sub alto
Sparta fremunt, vasto saliunt ex æquore densi
Anthiæ ad instrepitum funis, nauemque sequuntur.
Impellit remos alius, piscator ab alta
Puppe iacit fortes hamos, mittitque sub æquor,
Et flectit paruo motu, vei samque carinam:
Sectantur pisces densi, similémque natanti
Labraca prospiciunt tractum, cursuque laborant
Mentitam superare fugam, & conamine magno
Certatim glutire cibos, primosque vorare.
Iratum credas hominem concurrere in hostem.
Anthias exposcit lurco pingues araniscos,
Est si quos nactus, gratam vafer obicit escam
Illi piscator: subito mala pabula carpit
Anthias insanus: miræ spectacula pugnae
Aspicias, magnas vires ostentat vterque.
Nam fortis prædo duro sub marte laborat:
Ille reluctatur tractus, fatumque repellit.
Fortia sub tanta curuantur brachia mole,
Et frons, atque humeri, collum, venæque tumescunt:

Viribus, & tanto nixu distenta fatiscunt.
At piscis multo confectus membra dolore
Prædonem violentus agit, ducitque sub æquor:
Ille iubet socium remis impellere nauem.
Iam strident funes, & iam respersa cruore
Est abscissa manus, nec cessat Marte proteruo.
Non aliter quàm si iuuenes duo robore fortes
Inter se preñsos certent diuellere funes,
Adducantque retro collum conamine magno:
Atque trahunt æquam mensuram funis vterque,
Nec mora, nec requies, retrahât, pariterque trahatur:
Sic pisces prædôque simul certamina miscent.
Hic cupit elabi, cupit ille educere piscem.
Anthiæ at haudquaquam pressum mœrore fidelem
Destituunt socium, crudeli abducere fato
Contendunt, hærent tergo, miserumque prementes
Non stulti aduertunt socium se perdere charum.
Incaßum pisces cupiunt confringere setas
Dentibus obtusis, est illis rictus inermis.
Tandem concussum remis, victumque dolore
Piscator violentus agit, prædámque capessit.
Si paulum cedat pisci, conuellere nunquam
A ponto poterit, sunt tantæ in corpore vires.
Serrata spina filum plerunque recidunt,
Labuntur curuis hamis, vacuümque relinquunt
Prædonem, & tumidas fugiunt super æquoris vndas.
Viribus est talis piscis cognomine pulcher,
Orcyni, & quicumque alij sunt corpore vasto:

Talia non paruo capiuntur monstra labore.

Multas obiecta piscator callidus esca
Seducit ponti gentes: tibi præda benigna
Cantharus occurrit, qui degit caute profunda.
Cui nassa implicitum circum ducatur in orbem,
Sit circum teneris virgis contexta ligulstri,
Sit lentum sparti connexum vimen Iberi.
In latum venter se porrigat ore capaci.
Carabon immittas intro, vel polypon, ambos
In flamma tostos: tali nidore trahuntur.
Insidias scopulo contextas vimine denso
Obliquas tendes: vasto de marmore nidor
Cantharon impellit nassas intrare capaces.
Ingreditur timidus primo, passimque retentat,
Et retro lapsus nassæ super ora recurrit.
Coniiciunt escas intro, pastusque recentes.
Suscitatur hos venter rapidus, subiguntque, ciuntque
Inter se pisces, clausas animantur ad escas,
Vt socius socio dulcis conuiuia vocatur.
Iamque cateruatim subeunt, positoque pauore
In nassa degunt solida iam luce quieti,
Ac si possideant miranda palatia pisces,
Tandem decepti norunt mala lustra natantes.
Non aliter iuuenes pupilli tecta frequentant
Æquæui, quibus in luxu consumere vitam
Est animus, paribus studiis lasciua iuuentus
Accersita ruit, ludis, noctesque diesque
Conterit, atque domus miseræ patrimonia fundit:

Ut stultos iuuenes rapit inconsulta iuuentus,
 Luxuries tandem mœstum tulit improba finem:
 Sic clausæ ponti turbæ supereminet atrum
 Exitium, prædo nassæ tegit ora patentis,
 Deprensos curuo septo, segnésque reuellit.
 Sic demum miserum cernunt impendere fatum,
 Luctantur, stultique foras, obrepere tentant,
 Infortunatos serò nouere penates.

Admoas capiunt autumnî tempore nassa
 Vimineæ, medias fraudem iaculantur in vndas,
 Sub nassa appendunt tophum, quod subere firmum
 Sustentant, super & madidas in fraude recondunt
 Quattuor humenti cochleas in littore captas.
 Lentorem cochleæ fundunt, hinc spuma marina
 Albicat, & paruos allecat mota natantes
 Turbas in ventrem pronas, quæ vimina circum
 Curua natant: cubito adnixæ speculantur ab alto
 Admoes extra nassam, curuûmque recessum
 Pisciculos paruos salientes agmine multo:
 Et subito irrumpunt (venter rapit improbus illas)
 Nec prædam nactæ (liquidâs fugit illa per vndas)
 Insidiis frustra sese diuellere tentant.
 Dûmque parant aliis, pestem labuntur in ipsam.
 Non aliter sylua in densa montanus agrestis
 Fallaces tendit laqueos, & vincula dura
 Testibus annectit catuli, latratus ad auras
 It, densæ resonant syluæ, panthera gementem
 Sentit, & exultans quærit vestigia vocis,

Accurrit vincto properans, sed fertur in altum
Mox canis occulta techna, subit illa lacunam:
Non cibus est curæ tanto perculsa pauore,
Desperat superas depressa euadere ad auras:
Tales admoes sunt passæ ad pabula casus,
Pro pastu nigras orci venere sub umbras.

Chalcidibus fraudes autumnæ tempore prædo
Instruit, & thressas prendit, gentesque proteruas
Traguron, nassam sparti de vimine texens,
Et vili mistam viciæ, sub vimine massam
Clandit, & aspersam vino, miscetque puellæ
Assyriæ lachrymas, quæ turpi accensa furore
Thiantis patris longæuo immista parente
Infandum irata patrauit Cypride crimen.
Exuit humanam fatali numine formam,
Arboris in faciem versa est cognomine Myrrha,
Deflens concubitum lachrymis aspersa nefandum.
Hos succos miscet nassam sub fluctibus aptans.
Talis odor subito spirat per marmora lata,
Alliciens species varias, & nassa repletur,
Et fortunatæ succedunt munera prædæ.

Obscœni madida salpæ nascuntur in alga,
Vili decepti miseri falluntur ab esca.
Nauiget in primis piscator forte diebus,
Obersuetque locum, & lapidem deturbet in vndas,
Et circum virides saxum dependeat algas.
Obscœni salpæ depascunt hæc loca circum:
Hic nassa tendat fraudes, ast ora secundum

Connectat virides algas, herbásque virentes,
Collecti carpunt escas, septíque recessum
Irrumpunt, retrahit nassam cymbáque regressus
Piscator miro tacitos mouet ordine remos.
Rem peragit tacitus, sunt grata silentia prædis
Omnibus & salpis. primum gens ista pauore
Concutitur, prohibétque timor succedere prædani.

Trigla vorat fœdas sordes, & mergit in aluum
Omnes illuies ponti: non vlla natantum
Agmina tam turpi victus maculata pedore:
Infectas & sola escas male gliscit olentes.
Atque hominum cupide corrupta cadauera pascit,
Obruta cum vasto fluctu voluuntur in æquor.
Hinc illam prædo sordem male olentibus hamis
Attrahit, & tetro semper conuellit odore.
Affectu simili porci, triglæque trahuntur
In ventrem, & pastum tanta feritate sequuntur.
Spurcitie cedunt triglis, quantum agmina ponti,
Tantum terrestres superat sus fœda cateruas.

Haud facili paruus melanurus fallitur arte,
Nec curua capitur nassa, nec retibus amplis:
Viribus haud magnis fidit, semperque gulosis
Abstinet à cœnis, & fulua segnis arena
Se iacit, æquali cursu cum subsidet vnda,
Nec liquidis spatatur aquis: cum fluctuat æstus,
Et mare turbatur ventis, tunc agmine denso
Per fluctus rapitur præceps, non æquoris horret
Gentes, atque homines sulcantes stagna profunda.

Extrema cuncti, fluctusque crepidine clausi
Effugiunt, melanurus abit resonantia circum
Æquora, prospectans si perturbata procellis
Marmora diffundant escas ad littora grata.
Stultus non hominis nouit prudentia quanta
Sit potior, pisces qui brumæ tempore fallit,
Cum feruent fluctus, cum ponti tollitur æstus
Cernuus in scopulo, ponti quem verberat vnda
Altior, & circum stridentia saxa remugit.
Piscator tumidis dispergit fluctibus escas
Lac cereri admistum. currunt ad pascua læti.
Cum tantum iactu distant à littore retis,
Vertit in obliquum corpus piscator, ut vnda
Disparens pauidis non reddat piscibus umbram.
In manibus fragili calamo dependeat hamus
Appensus tenui filo, cui desuper escam
Ponens commotum à fundo deturbet in æquor.
Exitium arripiet piscis, piscator ab alto
Vertice subtollens hamos plerunque reducit,
Elusus calamos, vacuusque reuellitur hamus.
Non bene discernit turbata fluctibus vnda,
Si frustra rapiat, vel si comprehenderit hamus
Piscem, si teneat, subito conuellere tentat.
Ne reliqui aduertant fraudem, fugiantque timore.
Et cephalos fallunt, qui non sunt turba gulosa.
Admiscent lacti cereris gratissima dona,
Spirantemque terunt Mintham, cocytida nymphã,
Quondam formosam celebri rumore puellam

Iuppiter infernus petiit, tenuitque petitam.
 Sed cum Persephonen rapuit sub montibus Ætnæ,
 Zelotypa exclamat Mintha exagitata furore,
 Atque procax verbis furit indignata superbis.
 Aspectu & forma iactat sibi cedere pulchram
 Persephonem, & Stygio nymphâ propellere regno.
 Tandem fallacis sensit mala præmia linguæ
 Alma Ceres pedibus Mintham tellure iacentem
 Pressit, & in plantam nympham conuertit olentem.
 Hamos illiniunt, cephalus pellectus odore
 Accurrit subito, nec longe sistit ab hamo.
 Est illi similis, qui trita ad compita venit,
 Ramosâsque vias cernit, gressûque represso
 Nunc animum ad dextram vertit, quâdoque sinistra
 Tentat iter, partes dubius se voluit in ambas.
 Fluctuat ambiguus, vasti veluti maris vnda,
 Vix alternati potior sententia visa est:
 Sic cephalus partes animum versabat in omnes,
 Spectabâtque dolos, anceps Neptune petebat
 Pabula, iam fato fuerat vicinus iniquo,
 Et metuit, celsitque retro, rursusque timore
 Concussus fraudem repetens vestigia pressit.
 Est occlusa domi talis lasciua puella,
 Cum cupiat dulces epulas absente parente,
 Vel tractare aliquid, matris charæ timet iram:
 Et quamuis cupiat, non audet tangere quicquam
 Occulte repens, rursus pauefacta recedit.
 Nunc timor est animo, nunc est audacia cordi,
 Formidans

Formidans semper conuertit lumina portæ.
Sic piscis liquidis varius deflectitur vndis,
Et tristem fraudem perlustrat cominus audax,
Non gustare cibum, non hamum tågere promptus:
Ni prius aduertat, si viuæ carnis odores
Percutiant nares (pascit non corpóra viuā)
Post summis mordet labris, & pabula libat.
Piscator subito piscem mucrone reuellit.
Sic auriga ferox bene continet ora lupatis
Fortis equi, aduellit confossum gutture piscem,
Atque reluctantem contra, labique parantem.
Quin etiam curuis gladij falluntur ab hamis:
Non, veluti reliqui, subeunt crudelia fata.
Appendunt chorda limatum cuspide bima
Hamum, qui nulla sit contemeratus ab esca.
Hoc super imponunt piscem de mollibus vnum,
Quæ cautè annectunt: gladius ventre excitus audax
Ense ferit corpus piscis, nodoque relapsa
Membra resecta cadūt: gladius defertur in hamum,
Non nouit curuam fraudem mala prandia carpens,
Ducitur à forti gladius prædone reuinctus.
In gladios duos piscator plurima cudit,
Per mare Tyrrhenum dum tendit piscibus artes
Malsiliam iuxta sacram, Celtasque potentes.
Hic gladij immanes, & vasto corpore degunt,
Qui superant reliquos ingenti mole natantes,
Squamigeram effingunt cymbam mucrone feroci,
Quæ possit gladius squamis, atque ense videri.

K

Occurrunt contra gladij, non transtra videre,
Non cymbam sperant, verum socia agmina rentur.
A cymbistandem clausi, mala dira reuoluunt
Pectore sub tristi, serò sua fata videntes,
Cum sunt perfossi sua membra tricuspide telo.
Sæpe repellentes hostem mucrone carinam
Irati penetrant: gladij piscator ab ore
Abscindit telum, paruaque foramina cymbæ
Obstruit, hic trahitur priuatus robore tanto.
Non aliter capiunt meditatæ fraudibus hostem,
Qui cupiunt arcem, seu cinctam mœnibus urbem
Oppugnare dolis, prostrata cadauera furtim
Armis expoliant nitidis, & scuta virorum
Magnorum accipiunt humeris, armantur ouantes
Hostilibus spoliis, & circum mœnia currunt,
Et circa portas qui celsa cominus arce
Despiciunt, ciues credunt, & claustra recludunt
Portarum, & charis omnes lætantur amicis:
Sic nauis gladium sub piscis imagine fallit.
Obliquis septum linis dementia fortem
Interimit piscem, salit atque euadere certat,
Contextas fraudes cedit, nec mente reuoluit,
Quo pacto telo sese componat in hostem,
Territus in septo retis, totusque remissus
Est animo, donec miserum per littora voluat
Piscator, gladiique caput diuerberet hastis
Multis, & piscis peragat crudelia fata.
Insultos capiunt scombro, thynnosque furentes,

Et pisces dente horrendo, belonásque rotundas.
Cum videant alios scombri curuamine retis
Clausos, affectant retis colludere in aluo,
Et lini penetrare sinus, curuósque recessus.
Sunt similes pueris, rutilas qui lumine flammæ
Ardentis cernunt ignis, radiósque nitentes,
Ridentes tractare volunt, dextrámque tenellam
In flammam tendunt, sed cum torquentur ab igne,
Tunc demum norunt infestæ incendia flammæ:
Sic illi cupiunt fraudem, datur vnde regressus
Nullus, & hostili miseri satiantur amore.
Qui septo retis clausi per retia rara
Exiliunt, illos cohibent angusta plagarum
Impliciti lino, fato moriuntur iniquo.
Innumeros scombros spectabis retia circum
Affixos sicuti clauos: hi lina subire
Contendunt, fatúmque petunt: hi rete reuincti
Exiliunt, madidásque plagas euadere certant,
Et similis fatuum tangit dementia thynnium.
Atque malo tanto, diráque cupidine damni
Corripitur, sempérque cupit penetrare recessus
Retis, & in laqueos sese intricare dolosos,
Conatur rictu maculas extendere paruas,
Et duro morfu laqueos laxare plagarum,
Nec properare fugam celerem per retia tenta,
Nec valet angustos luctando exire meatus,
Sed duris vinclis alto sub gutture vinctos
In terram thynnos rapit inconsulta voluntas.

Quinetiam belonæ ingenio tali esse feruntur,
Cum sunt ereptæ lino, duróque periclo,
In laqueos fundunt bilem, morsúque recidunt,
Inque sinus rursus tentant irrumpere dente
Decepti insidiis vallato dente natantes.
Insulsi curuum demissum fluctibus hamum,
Inque vicem obliqui prospectant lumine toruo,
Non hærent fraudi. si quis præcurrat ad escam,
Magna subit reliquis rapiendi audacia menti.
Infixus trahitur primus, sed cætera turba
Læta vident, rapti gaudent in fata ruentes
Certatim, veluti pueri ad ludibria lati:
Thynnorum gentes grato sub tempore veris
Post partum, & veneris postquam cessauit oëstrum,
Oceanî celeres veniunt à fluctibus altis,
Atque sinus aliò sulcant. nam fortis Iberi
Primo traïciunt portum, gens aspera bello,
Et studio prædæ thynnos populatúr euntes.
Post Celtę capiunt prædã ad Rhodani hostia pulchri
Necnon quos veteres emisit Phoca colonos.
Trinacriam quicumque tenent, post retia tendunt,
Thynnîs, & præda fortes ditantur opima.
Tyrrhenum iuxta pontum per marmora thynni
Sparsi per tumidos æstus, fluctúsque profundos
Errant, cum vernæ findunt vasta æquora turmæ.
Túncque locum piscator habet, non flamine venti
Turbatum, & placida qui nunquam fluctuat vnda.
Non adsunt ripæ densæ, non rupe maligna

Angustus teneat mensuram littoris æquam
 Piscosis ponti scopulis, latisque cauernis,
 Ascendat celso speculator vertice montis,
 Memnonis alma parens primo cum surgit ab ortu,
 Aspiciat varias acies quanto agmine verrant
 Vndas, & sociis subito prædicat ab alto:
 Confestim pelago procedunt retia cuncta.
 Sunt vrbes veluti magnæ, queis limina lata,
 Queis portæ, magnique sinus, magnique recessus,
 Perque tribus sicuti properant ad bella phalanges:
 Sic thynni veniunt, hi sunt in flore iuuentæ,
 Isti longæui, medio sunt tempore multi,
 Innumeri vastam retis labuntur in aluum,
 Donec prædones educant retia læti,
 Distendatque sinus omnes ditissima præda.

OPPIANI DE PISCIBVS
LIB. IIII.

N prædam multas ponti iubet ire
 phalangas
 Sæuus amor, diras thedas venerem-
 que secuti
 Letalem, & coitu properatam accer-
 sere pestem
 Enixi, sæui subierunt damna furoris.
 Antonine pater, cui magna potentia celsit
 Inter magnanimos reges, decor inclyte nati,